

Forslag

til

Lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven og planloven

(Bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldeordninger, om sagsbehandling, herunder samtidighed m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, vilkår for etablering og drift, og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder,«.

Nr. 8-11 bliver herefter nr. 9-12.

2. I § 35, stk. 2, udgår », og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning«.

3. I § 35 indsættes som nyt stk. 3:

»Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at udnyttelse af en miljøgodkendelse skal anmeldes til tilsynsmyndigheden.«

4. § 89 b affattes således:

»Miljøministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder regler om, at sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587 af 27. maj 2013 som ændret senest ved § 2 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 11 h indsættes som stk. 3 og 4:

14. november 2014

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (screening) skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler for behandlingen af anmeldelser om anlægs væsentlige miljøpåvirkning (screening) og om, at sådanne anmeldelser skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2015.

14. november 2014

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets baggrund og den fremtidige anmeldeordning

2.1. Lovforslagets baggrund

2.2. Den fremtidige anmeldeordning

2.2.1. Virksomheder omfattet af den fremtidige anmeldeordning

2.2.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

2.2.3. Samtidighed i sagsbehandlingen

2.2.4. Styrket dialog og tilsynsindsats

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

3.1.1. Branchebekendtgørelser

3.1.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

3.1.3. Samtidig sagsbehandling

3.2. Lovforslaget

3.2.1. Regulering i branchebekendtgørelser

3.2.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

3.2.3. Samtidig sagsbehandling

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

6. Administrative konsekvenser for borgere

7. Miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dette lovforslag følger op på Aftale om Vækstplan for Fødevarer fra april 2014 og Aftale om en vækstpakke fra juni 2014. Lovforslaget skal ses som et vigtigt led i regeringens bestræbelser på at reducere sagsbehandlingstiden for miljøgodkendelser og lette de administrative byrder for såvel virksomheder som myndigheder.

Lovforslaget angår de mindre miljøkomplicerede godkendelsespligtige virksomheder, hvor godkendelsesprocessen er forenklet ved, at dokumentationskravene i forbindelse med ansøgningen er lempet, og miljøgodkendelsen for en række af virksomhedskategorierne er baseret på standardvilkår (bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen).

For nogle af disse virksomheder er det tanken at lade dem udgå af listen over godkendelsespligtige virksomheder og i stedet udstede branchebekendtgørelser med krav om forudgående anmeldelse og hjemmel til at fastsætte vilkår, der fraviger de generelle regler i branchebekendtgørelsen, og med mulighed for at fastsætte krav om, at selve bygge- og anlægsarbejdet ikke må påbegyndes, førend sagsbehandlingen omkring anmeldelsen er afsluttet.

For andre af disse virksomheder er det tanken at effektivisere sagsbehandlingen bl.a. med krav om samtidig sagsbehandling.

Med lovforslaget foreslås derfor en udtrykkelig bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om anmeldelse, vilkår for etablering og drift og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejdet i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser.

Endvidere foreslås miljøministeren bemyndiget til at kunne fastsætte regler om sagsbehandlingen. På miljøbeskyttelseslovens område forventes bemyndigelsen for tiden anvendt til at fastsætte regler om myndighedernes pligt til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelser og tilladelser til udledning af spildevand. Ydermere forventes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om myndighedernes pligt til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om fravigelser af generelle krav efter de enkelte branchebekendtgørelser og tilladelser til udledning af spildevand.

Med lovforslaget foreslås miljøministeren også bemyndiget til på planlovens område at fastsætte regler om frister for sagsbehandlingen af en anmeldelse af de i lovforslaget omhandlede anlæg til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening). Fristerne vil blive fastsat i overensstemmelse med VVM-direktivets krav (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet). Desuden bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at anmeldelser om VVM-screening som udgangspunkt skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven og med afgørelser om fravigelser af generelle krav efter de enkelte branchebekendtgørelser.

Miljøministeren foreslås tillige bemyndiget til at fastsætte regler, som gør det obligatorisk for virksomheder at anmelde anlæg omfattet af dette lovforslag til vurdering af anlæggets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) ved anvendelse af digital kommunikation, herunder ved anvendelse af bestemte it-systemer m.v.

2. Lovforslagets baggrund og den fremtidige anmeldeordning

2.1. Lovforslagets baggrund

I april 2014 indgik regeringen Aftale om Vækstplan for Fødevarer med Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Af aftalen fremgår det, at det skal være enklere og hurtigere for virksomheder at opnå en miljøgodkendelse. Desuden er det bl.a. anført, at der skal udarbejdes generelle regler i branchebekendtgørelser, i første omgang for korn- og foderstofvirksomheder og for biogasanlæg. Endvidere er det anført, at aftaleparterne ønsker en omfattende forenkling af godkendelsesprocessen. Samme sted er anført, at det er hensigten, at miljøreglerne skal forenkles, og at der skal udvikles et system, der giver virksomhederne mere fleksibilitet, kortere sagsbehandlingstid og mulighed for hurtigere omstilling af produktionen under forudsætning af, at aktiviteterne ikke har en væsentlig negativ indvirkning på miljøet. På den baggrund blev det aftalt, at der skulle iværksættes to forundersøgelser: En undersøgelse af muligheden for at samtænke VVM-screeningsprocessen og processen med miljøgodkendelser i en integreret proces og tilladelse, samt en undersøgelse af, hvilke digitale værktøjer der bedst kunne understøtte konkrete ændringer til effektivisering af miljøgodkendelsessystemet.

I juni 2014 indgik regeringen Aftale om en vækstpakke, hvor regeringens aftaleparter er Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Socialistisk Folkeparti for initiativ nr. 17, der omhandler en anmeldeordning for miljøgodkendelser. Det fremgår af aftalen, at virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 skal omfattes af en anmeldeordning, der gør det hurtigere for virksomhederne at komme i gang med ny produktion.

I forlængelse af Aftale om Vækstplan for Fødevarer fra april 2014 har Miljøministeriet foretaget de aftalte forundersøgelser og drøftet resultaterne med aftaleparterne. På baggrund af forundersøgelsens resultater og Aftale om en vækstpakke fra juni 2014 har Miljøministeriet udarbejdet et forslag til en anmeldeordning for de mindre miljøkomplerede virksomheder, som i dag er omfattet af det forenklede godkendelsessystem i bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen.

For disse virksomheder er det hensigten at indføre en ny ordning baseret på en digitaliseret og integreret proces, hvor anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening), ansøgning om miljøgodkendelse eller anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse og ansøgning om spildevandstilladelser kan ske samtidigt. Endvidere indføres der samtidig i sagsbehandlingen og afgørelsen på en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening), en ansøgning om miljøgodkendelse og ansøgninger om spildevandstilladelser. Ydermere er det for virksomheder omfattet af branchebekendtgørelser hensigten at indføre samtidig i sagsbehandlingen og afgørelsen på en ansøgning af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening), en ansøgning om fravigelse af generelle krav i branchebekendtgørelsen og ansøgninger om spildevandstilladelser. Endeligt etableres der et styrket tilsyn med virksomhederne.

Lovforslaget indeholder de hjemler, som er nødvendige for at kunne gennemføre den foreslåede anmeldeordning for mindre miljøkomplerede virksomheder.

2.2. Den fremtidige anmeldeordning

2.2.1. Virksomheder omfattet af den fremtidige anmeldeordning

Den foreslåede anmeldeordning omfatter de virksomheder, som er omfattet af det forenklede godkendelsessystem i bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed), hvilket er virksomheder, der skal have en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, inden de etablerer sig, og inden de udvides eller ændres på en måde, som indebærer forøget forurening, men hvor godkendelsesprocessen er forenklet i forhold til de øvrige godkendelsespligtige virksomheder på bilag 1 til godkendelsesbekendtgørelsen.

For virksomheder omfattet af det forenklede godkendelsessystem er der udarbejdet standardvilkår for en række af brancherne, som i dag er indeholdt i bekendtgørelse nr. 682 af 18. juni 2014 om standardvilkår i godkendelse af listevirksomhed. Bekendtgørelsen indeholder ansøgningskrav målrettet virksomhederne og standardvilkår, som godkendelsesmyndigheden som hovedregel skal indarbejde i miljøgodkendelserne. Hensigten hermed er at sikre, at virksomheder inden for samme branche i videst muligt omfang får samme vilkår og dermed lige konkurrencevilkår, hvorfor det kun i særlige tilfælde er muligt at fravige standardvilkårene. De generelle regler for virksomhederne omfattet af det forenklede godkendelsessystem er indeholdt i godkendelsesbekendtgørelsen. Disse virksomheder skal ikke forhåndsdokumentere deres støjpåvirkning i form af støjmålinger eller -beregninger, bortset fra virksomheder med en voldsom støjbelastning, og kravene til at redegøre for, at driften er baseret på bedste tilgængelige teknik (BAT) for den pågældende virksomhed, er mindsket i forhold til de godkendelsespligtige virksomheder på godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1.

Godkendelsesmyndigheden kan herefter foretage en samlet vurdering af virksomhedens forureningspotentiale og opnå et samlet overblik over, hvilke forureninger virksomheden kan give anledning til i forhold til omgivelserne. Kun hvis godkendelsesmyndigheden vurderer, at det er muligt for virksomheden at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen, herunder ved anvendelse af BAT, og hvis virksomheden kan drives på det pågældende sted uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til disses sårbarhed og kvalitet, kan godkendelsesmyndigheden meddele en miljøgodkendelse.

Når der er givet en miljøgodkendelse, kender virksomheden myndighedens krav til virksomheden, og virksomheden er i nærmere fastsat omfang beskyttet mod nye krav i 8 år (retsbeskyttelse), jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

Det skønnes, at der i dag er ca. 5.100 godkendelsespligtige virksomheder omfattet af det forenklede godkendelsessystem (bilag 2-virksomheder). Som udgangspunkt forventes, at:

- Ca. 2.800 af virksomhederne vil være både miljøgodkendelsespligtige og VVM-screeningspligtige,
- Ca. 1.200 virksomheder alene vil være miljøgodkendelsespligtige,
- Og ca. 1.100 af virksomhederne udtages af listen over godkendelsespligtige virksomheder og omfattes i stedet af branchebekendtgørelser.

Alle virksomhederne forventes at ville opleve lettelser ved den nye anmeldeordning i forhold til det gældende system, da anmeldelser og ansøgninger fremover vil kunne ske samtidigt og digitalt, og da

virksomheden bl.a. fremover ikke vil skulle indsende oplysninger i samme omfang som i dag, men i stedet vil blive præsenteret for vilkår fra den nye vilkårsdatabase.

De virksomheder, der fortsat vil skulle have både en miljøgodkendelse og en VVM-screeningsafgørelse, vil fremover opleve lettelser i sagsbehandlingen, da der forventes at ville kunne blive krævet samtidighed i sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelse og spildevandstilladelse. Derudover forventes der, at kunne stilles krav om, at myndigheden skal tilrettelægge sagsbehandlingen således, at VVM-screeningsafgørelsen, i det omfang det er muligt, meddeles samtidigt med miljøgodkendelsen og spildevandstilladelsen.

De øvrige virksomheder, som fremover alene vil være godkendelsespligtige, forventes ligeledes at opleve lettelser i sagsbehandlingen, bl.a. som følge af krav om samtidighed i sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelse og spildevandstilladelse.

Det er således hensigten at opnå den ønskede reduktion i sagsbehandlingstiden for de virksomheder, som fortsat skal være godkendelsespligtige, ved at indføre samtidighed i sagsbehandling, ved at digitalisere anmeldelsen, ved at iværksætte tiltag, som skal styrke myndighedernes vejledning af virksomhederne med henblik på at sikre, at oplysningerne i virksomhedernes ansøgninger er tilstrækkelige i omfang og kvalitet, ved at udvikle en vilkårsdatabase, som er nærmere beskrevet i afsnit 2.2.2, hvor såvel virksomheder som myndigheder kan finde de vilkår, generelle regler m.v., der er relevante for den enkelte virksomhedstype og ved at reducere og målrette oplysningskravene, så myndighederne skal forholde sig til færre oplysninger.

Endelig skønnes i omegnen af 1.100 virksomheder at blive udtaget af listen over godkendelsespligtige virksomheder i forbindelse med den foreslåede ordning og i stedet blive omfattet af branchebekendtgørelser. De brancher, der for tiden er planlagt at skulle udarbejdes branchebekendtgørelser for, er biogasanlæg, som i dag er omfattet af listepunkt J 205, korn- og foderstofvirksomheder, der er omfattet af listepunkt E 207, samt maskinværksteder, der er omfattet af listepunkt A 205. For disse virksomheder indebærer den foreslåede ændring, at de hurtigere end i dag vil kunne komme i gang, idet virksomhederne ikke længere skal have en miljøgodkendelse, før de etablerer, udvider eller ændrer sig.

Baggrunden for, at Miljøministeriet har valgt at udarbejde de tre ovennævnte branchebekendtgørelser, er for det første, at det fremgår af Aftale om Vækstplan for Fødevarer fra april 2014, at der skal udarbejdes branchebekendtgørelser for hhv. biogasanlæg og korn- og foderstofvirksomheder. For det andet har Miljøministeriets forundersøgelser vist, at det yderligere er hensigtsmæssigt at udarbejde en branchebekendtgørelse for maskinværksteder, dels fordi de miljøforhold, der gør sig gældende for denne branche, vurderes at kunne reguleres i en branchebekendtgørelse, dels fordi branchen har en volumen, der gør det omkostningseffektivt at udarbejde en sådan.

For at kunne gennemføre tiltaget med branchebekendtgørelser for biogasanlæg, korn- og foderstofvirksomheder samt maskinværksteder foreslås der indsat bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven om anmeldeordninger. Der henvises for nærmere herom til afsnit 3.2.

Med henblik på at evaluere effekterne af den nye anmeldeordning vil Miljøministeriet 2 år efter, at anmeldeordningen er fuldt indfaset, iværksætte en undersøgelse heraf. Den nye anmeldeordning forventes fuldt indfaset i 2016.

2.2.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

Kernen i den fremtidige ordning er den digitale selvbetjeningsløsning, som anmeldeordningen bygges op om. Fremadrettet skal virksomheder omfattet af den nye anmeldeordning således anvende en digital selvbetjeningsløsning, når de vil anmelde et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening), søge om en miljøgodkendelse eller foretage en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse, og når de vil søge om spildevandstilladelser.

Med den digitale selvbetjeningsløsning guides virksomheden gennem systemet ved, at systemet finder de oplysnings- og miljøkrav, der er relevante for den pågældende virksomhedstype. Dette er en væsentlig ændring i forhold til i dag, som forventes at indebære en betydelig lettelse i forbindelse med virksomhedernes ansøgnings- og anmeldelsesproces samtidig med, at det vil bidrage til, at virksomhedernes ansøgninger og anmeldelser bliver tilstrækkeligt fyldestgørende. Det indebærer en lettelse af myndighedernes sagsbehandling og forventes at have en positiv effekt på myndighedernes sagsbehandlingstid.

Miljøstyrelsen er i gang med at skabe det nye digitale system, som selvbetjeningsløsningen forventes at blive en del af. Det digitale system forventes at indgå i Kommunernes Landsforenings (KL) it-system, Byg & Miljø, og udvikles i samarbejde med bl.a. KL og en række kommuner.

Som led i udarbejdelsen af den digitale selvbetjeningsløsning etableres en vilkårsdatabase, hvor både virksomheder og myndigheder forventes at kunne finde de vilkår og generelle regler m.v., som er relevante for den enkelte virksomhedskategori. Hensigten er, at vilkårsdatabasen skal være en komponent i Miljøstyrelsens digitale portal DMA (Digital Miljø Administration), således at databasen fungerer som et selvstændigt opslagsværk på portalen og leverer oplysninger til selvbetjeningsløsningen i Byg & Miljø til hjælp for de digitale ansøgninger og anmeldelser.

I forbindelse med udarbejdelsen af modellen for den nye digitale ordning har interesseorganisationerne tilkendegivet, at de gerne ønsker at indgå i et samarbejde om udarbejdelsen af den digitale selvbetjeningsløsning. Miljøministeriet forventer på den baggrund, at interesse-, miljø- og brancheorganisationer såvel som KL vil blive inddraget i udarbejdelsen heraf.

For at kunne indføre en pligt til at anvende en digital selvbetjeningsløsning foreslås der en ændring af planloven. Der henvises for nærmere herom til afsnit 3.2.

2.2.3. Samtidighed i sagsbehandlingen

Med henblik på at effektivisere sagsbehandlingen foreslås der med den nye anmeldeordning indført pligt for myndighederne til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3. Endvidere forpligtes myndighederne til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om miljøgodkendelse og om spildevandstilladelse samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h.

14. november 2014

I relation til de virksomheder, der er omfattet af branchebekendtgørelser, foreslås endvidere indført pligt for myndighederne til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om eventuelle fravigelser af branchebekendtgørelsernes generelle krav og om spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3. Endvidere forpligtes myndighederne til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om fravigelse af branchebekendtgørelsernes generelle krav og om spildevandstilladelse samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h.

I dag indsender en virksomhed, der ønsker en miljøgodkendelse en ansøgning til miljømyndigheden. Hvis virksomheden samtidig ønsker at udlede spildevand direkte til vandløb, søer eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, søger virksomheden samtidig om tilladelse hertil, idet tilladelsen til direkte udledning af spildevand behandles samtidig med afgørelsen om miljøgodkendelse, og således at vilkårene indgår i miljøgodkendelsen, jf. lovens § 34, stk. 5.

Skal spildevandet ikke udledes direkte til vandløb, søer eller havet, skal virksomheden indsende en ansøgning om tilladelse til nedsivning af spildevand til jorden efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller en tilladelse til tilslutning af spildevand til et spildevandsforsyningselskab efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3. Ansøgninger om tilladelse hertil sendes i dag separat fra virksomhedens ansøgning om miljøgodkendelse, og myndigheden behandler og træffer afgørelse om tilladelsen uafhængigt af miljøgodkendelsen.

Hvis en VVM-screening fører frem til, at den anmeldte etablering, udvidelse eller ændring må antages at kunne påvirke miljøet væsentligt (VVM-pligt), skal der udarbejdes en VVM-redegørelse. På baggrund af VVM-redegørelsen træffes der afgørelse om, hvorvidt den ansøgte etablering, ændring eller udvidelse kan tillades (VVM-tilladelse). Hvis der skal meddeles en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, eller en tilslutningstilladelse til et spildevandsforsyningselskab efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, erstatter disse VVM-tilladelsen for så vidt angår de forhold, som godkendelserne eller tilladelserne regulerer. Meddelelsen af en VVM-tilladelse, en miljøgodkendelse eller en tilslutningstilladelse forudsætter, at det nødvendige plangrundlag for anlægget er gældende efter planlovens regler. Det betyder, at plangrundlaget allerede kan være gældende for det konkrete anlæg.

Ved etablering og drift af disse virksomheder, såvel som ved ændringer eller udvidelser, kan der således blive truffet op til flere afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens regler om miljøgodkendelse og om beskyttelse af jord-, grund- og overfladevand samt efter planlovens regler.

Afgørelse om miljøgodkendelse træffes som udgangspunkt af kommunalbestyrelsen, men hvis anlægget er mærket med (s) på listen i bilag 2 til godkendelsesbekendtgørelsen træffes afgørelsen af Miljøstyrelsen. Tilsvarende gælder, at afgørelse på en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) som udgangspunkt træffes af kommunalbestyrelsen, medmindre VVM-processen sker i forbindelse med en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og miljøgodkendelsen skal meddeles af Miljøstyrelsen. I så fald varetages VVM-processen af Miljøstyrelsen.

Spildevandstilladelser meddeles derimod altid af kommunalbestyrelsen, medmindre der er tale om den situation, hvor virksomheden har ansøgt om en miljøgodkendelse og samtidig ønsker tilladelse til at udlede spildevand fra et anlæg med en kapacitet på mere end 30 personækvivalenter direkte til et vandløb, en sø

eller havet. I sådanne tilfælde træffer Miljøstyrelsen samtidig afgørelse om den ansøgte tilladelse til at udlede spildevand direkte til vandløb, sø eller hav.

Med henblik på at effektivisere sagsbehandlingen foreslås der med den nye ordning indført pligt for myndighederne til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3.

Endvidere forpligtes myndighederne til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om miljøgodkendelse og spildevandstilladelse samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h. Undtaget fra dette udgangspunkt er de situationer, hvor en virksomhed i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, søger om tilladelse til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før der er givet en miljøgodkendelse. I denne situation foretages VVM-screeningen i forbindelse med myndighedens sagsbehandling af virksomhedens ansøgning om tilladelse til bygge- og anlægsarbejder.

Der foreslås ligeledes med den nye ordning indført pligt for myndighederne til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om fravigelser af branchebekendtgørelsernes generelle krav, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

Endvidere forpligtes myndighederne til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om fravigelser af branchebekendtgørelsernes generelle krav og spildevandstilladelse samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h.

For både de virksomheder, som fortsat vil være godkendelsespligtige, og for de virksomheder, der omfattes af branchebekendtgørelser, forventes der fastsat regler om, at samtidigheden vil kunne fraviges med henblik på at overholde de i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet vedtagne ændringer. Direktivet indeholder en ny artikel 4, stk. 6, hvorefter en myndighed skal træffe afgørelse om vurderingen af et anlægs væsentlige påvirkning af miljøet (VVM-screening) hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage efter, at en virksomhed har fremlagt alle de oplysninger, som myndigheden skal bruge til at træffe sin afgørelse. Myndigheden kan forlænge fristen i særlige tilfælde, hvorved for eksempel forstås med hensyn til projektets art eller kompleksitet, placering eller dimensioner. Bemyndigelsen forventes således anvendt til at fastsætte regler med henblik på at sikre, at myndigheden kan fravige samtidigheden, hvis myndigheden for at kunne efterleve kravet i artikel 4, stk. 6, skal træffe afgørelse om vurderingen af anlæggets væsentlige påvirkning af miljøet (VVM-screening), inden der kan træffes afgørelse i de øvrige sager.

For at kunne indføre krav om samtidighed i sagsbehandlingen og i den forbindelse fastsætte den nævnte frist for afgørelse af en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) foreslås der indført nye bestemmelser i henholdsvis miljøbeskyttelsesloven og planloven. Der henvises for nærmere herom til afsnit 3.2.

2.2.4. Styrket dialog og tilsynsindsats

Med den nye ordning forventes der samtidig at skulle ske en styrkelse af tilsynsindsatsen, hvor myndighedernes vejledning af virksomhederne målrettes, og hvor der foreslås indført et opstartstilsyn i forbindelse med nyetableringer.

Efter forvaltningslovens regler gælder der allerede i dag en pligt for myndigheder til at yde vejledning til en virksomhed, hvis virksomheden henvender sig til myndigheden med spørgsmål indenfor myndighedens sagsområde. Indholdet af vejledningen omfatter bl.a. vejledning om relevant lovgivning, fortolkning og udfyldning heraf samt praksis, om fremgangsmåden ved eksempelvis ansøgningsprocedurer og hvilke oplysninger, som virksomheden skal frembringe i den forbindelse samt generel formalia, som har betydning for virksomhedens varetagelse af sine interesser.

Inden for rammerne af gældende ret ønskes denne vejledningsindsats styrket med henblik på, at myndighederne skal kunne give virksomhederne en målrettet vejledning om den lovgivning og de vejledninger m.v., der gælder for virksomheden, hvordan virksomheden skal bruge Byg & Miljø, og hvad virksomheden især skal være opmærksom på, når virksomheden anmelder sig eller søger om tilladelser via Byg & Miljø, så virksomhedens anmeldelser og ansøgninger bliver så fyldestgørende som muligt. Målet er også, at myndighederne, i det omfang det er relevant i den enkelte sag, skal have fokus på at drøfte fremtidige udviklingsmuligheder og eventuelle begrænsninger, så virksomheden kender rammerne for dens fremtidige udvidelses- eller ændringsmuligheder.

Med henblik på at opnå dette forventer Miljøministeriet således i samarbejde med KL, DI og Landbrug & Fødevarer m.fl. at iværksætte tiltag, som kan styrke miljøkompetencerne hos myndighedernes medarbejdere. Tiltagene omfatter bl.a. udarbejdelse af vejledningsmateriale, der kan anvendes af den enkelte medarbejder som inspiration til forhåndsdialogen med virksomhederne, hvor der bl.a. vil være fokus på varetagelsen af hensynet til natur og miljø i forbindelse med virksomhedens etablering, ændring eller udvidelse. Endvidere forventer Miljøministeriet, at der vil skulle udarbejdes uddannelses tilbud til myndighedernes medarbejdere, som udover fokus på forhåndsdialogen, herunder anvendelsen af Byg & Miljø, skal have fokus på håndhævelse af miljølovgivningen med henblik på at understøtte en ens håndtering af virksomhederne, uanset hvor i landet de er placeret. I forbindelse med lovforslaget og de forventede tiltag planlægger Miljøministeriet endvidere at gennemgå en række vejledninger på virksomhedsområdet, eksempelvis vejledning om miljøgodkendelse af listevirksomheder fra 2014 og vejledning om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven fra 2005 med henblik på at undersøge, om og i givet fald i hvilket omfang vejledningerne bør opdateres, uddybes og ændres.

Som led i en styrket tilsynsindsats foreslås det endvidere med den nye ordning, at der i forbindelse med nyetableringer indføres et opstartstilsyn. Nye regler herom kan fastsættes med hjemmel i den gældende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 73.

Udgangspunktet for tilsynet er de miljøkrav, som virksomheden skal overholde, hvad enten miljøkravene er fastsat i en miljøgodkendelse, fremgår af en branchebekendtgørelse eller er fastsat i forbindelse med en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse. Det er derimod ikke hensigten, at tilsynet skal omfatte meddelte spildevandstilladelser, der ikke er en del af en miljøgodkendelse.

Der forventes fastsat regler, hvorefter opstartstilsynet skal være gennemført senest 3 måneder efter, at virksomheden har meddelt myndigheden, at den har taget miljøgodkendelsen i brug, eller at den har etableret sig på baggrund af en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse. For at kunne fastsætte regler om, at virksomheden skal anmelde til myndigheden, at miljøgodkendelsen tages i brug, eller at den har etableret sig på baggrund af en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse, foreslås der indført nye bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven. Der henvises for nærmere herom til afsnit 3.2.

For de virksomheder, som efter den nye ordning fortsat vil være godkendelsespligtige, forventes tilsynet at skulle have fokus på, om virksomheden har etableret sig og drives i overensstemmelse med den meddelte miljøgodkendelse. For virksomheder, der fremover vil blive omfattet af en branchebekendtgørelse, forventes tilsynet at skulle have fokus på, om virksomheden har etableret sig og drives i overensstemmelse med branchebekendtgørelsens krav og de eventuelle konkrete miljøkrav, som måtte være blevet fastsat i forbindelse med virksomhedens anmeldelse.

Det er desuden hensigten, at der på tilsynet skal identificeres de områder, hvor det vil være relevant for virksomheden at udarbejde rutiner for at forebygge uheld eller skader, som kan forurene miljøet. Dette sker for at tilskynde virksomheden til kontinuerligt at have fokus på arbejdet med at forebygge virksomhedens miljøpåvirkninger.

Efter endt opstartstilsyn vil tilsynsmyndigheden skulle risikoscore virksomheden i overensstemmelse med reglerne i miljøtilsynsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 497 af 15. maj 2013 om miljøtilsyn). På baggrund af risikoscoren og viden om virksomhedens faktiske og potentielle mulighed for at forurene miljøet vil tilsynsmyndigheden skulle fastlægge en tilsynsfrekvens for virksomheden. I forbindelse med udarbejdelsen af branchebekendtgørelser vil der således med henblik på at fastsætte en tilsynsfrekvens for disse virksomheder skulle ske en ændring af miljøtilsynsbekendtgørelsen, hvor tilsynsfrekvensen forventes at blive fastsat, så den svarer til tilsynsfrekvensen for disse virksomhedstyper i dag.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Gældende ret

3.1.1. Branchebekendtgørelser

Miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, indeholder bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte generelle regler om en lang række forhold, herunder om forurening, indretning og drift af virksomheder, anlæg, maskiner m.v.

§ 7, stk. 1, indeholder endvidere enkelte specifikke bemyndigelser til at fastsætte regler om anmeldelse. Det drejer sig om anmeldelse af virksomheders anvendelse af råvarer, hjælpestoffer og andre materialer og om virksomhedens udledninger. Det drejer sig endvidere om anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse.

Der er ikke herudover udtrykkelige bemyndigelser til at udstede regler om forudgående pligt til anmeldelse inden etablering, ændring eller udvidelse af en virksomhed, regler om i den forbindelse at give mulighed for

at fastsætte konkrete vilkår forud for etableringen eller regler om muligheden for at regulere påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Herudover indeholder hverken miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 2, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om godkendelse af listevirksomheder, eller miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, som bemyndiger ministeren til at fastsætte generelle regler, bemyndigelse til at udstede regler om forudgående pligt til anmeldelse inden påbegyndelse af driften.

Reguleringen af, hvilke virksomheder der er omfattet af kravet om forudgående miljøgodkendelse, fastsættes derimod administrativt i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 1.

Det bemærkes for god ordens skyld, at virksomheder, som ikke er miljøgodkendelsespligtige, ikke er omfattet af de særlige regler i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 om såkaldt mistet miljøansvarlighed. For disse virksomheder vil der således ikke gælde, at en miljøgodkendelse kan nægtes eller tilbagekaldes, eller at der kan fastsættes særlige vilkår til virksomheden, herunder krav om sikkerhedsstillelse, fordi den ansvarlige personkreds værende sig ansøgeren selv - som person eller selskab - en direktion, en eventuel bestyrelse eller andre personer, der kan udøve en bestemmende indflydelse på virksomheden, har mistet sin miljøansvarlighed som følge af frakendelse af retten til at drive listevirksomhed eller er idømt straf som nævnt i miljøbeskyttelseslovens § 40 a og er blevet registreret i miljøansvarlighedsregisteret i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 40 b.

Tilsvarende vil virksomheder, der ikke længere er godkendelsespligtige, ikke længere være omfattet af en 8-årig retsbeskyttelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

Hvad angår klageadgangen i forhold til afgørelser truffet i medfør af en branchebekendtgørelse bemærkes, at der ved anmeldelser, hvor myndigheden ikke har gjort indsigelse, ikke er klageadgang som ved meddelelse af en miljøgodkendelse, da der i overensstemmelse med Natur- og Miljøklagenævnets praksis ikke træffes en formel afgørelse. Gør myndigheden derimod indsigelse mod anmeldelsen, vil afgørelser, som myndigheden træffer på baggrund af indsigelsen, som udgangspunkt kunne påklages.

Tilsvarende vil der ikke ske offentliggørelse efter reglen i miljøbeskyttelseslovens § 74, stk. 2, da der ikke meddeles en miljøgodkendelse.

Endeligt bemærkes det, at myndigheden fortsat vil kunne opkræve brugerbetaling i henhold til brugerbetalingsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug) for den tid, som myndigheden bruger i forbindelse med sagsbehandling og tilsyn på virksomheden. Det bemærkes, at sagsbehandlingen forventes at være af mindre omfang.

3.1.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i dag bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler om digital kommunikation, herunder regler med krav om, at der skal anvendes en digital selvbetjeningsløsning ved ansøgninger, anmeldelser m.v. på lovens område.

I modsætning hertil indeholder planloven ingen bemyndigelse, der giver miljøministeren mulighed for at indføre pligt til, at virksomhederne skal anvende digital kommunikation i forbindelse med anmeldelser.

3.1.3. Samtidighed

Miljøbeskyttelsesloven indeholder i § 35, stk. 2, bemyndigelse til, at der kan indføres krav om, at sager om miljøgodkendelse efter lovens § 33 skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning. Bemyndigelsen blev indført med lovforslag LF 45 (FT 2009-2010) med henblik på at forenkle og effektivisere sagsbehandlingen af dambrugssager i kommunerne. Dambrugssager er kendetegnet ved en række enkeltafgørelser efter lovgivningen på miljøministeriets område. Formålet med at indføre samtidigheden i sagsbehandlingen var bl.a. at sikre, at alle relevante natur- og miljøhensyn blev inddraget i sagsbehandlingen i en samlet afvejning af dambrugets påvirkning af natur og miljø.

Bemyndigelsesbestemmelsen § 35, stk. 2, var således i første omgang tiltænkt anvendelse på ferskvandsdambrugsområdet til udstedelse af en samlet dambrugsbekendtgørelse, men blev formuleret generelt, så den fremover tillige kunne anvendes på andre virksomhedstyper. Bemyndigelsen er hidtil kun blevet anvendt til at fastsætte regler om samtidighed i dambrugsbekendtgørelsen mellem afgørelser af sager om miljøgodkendelse af dambrug, jf. miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, sager om vandindvindingstilladelser til dambrug, jf. vandforsyningslovens § 22, afgørelser om ændringer eller nedlæggelser af opstemningsanlæg ved dambrug, jf. vandløbslovens § 48 eller 50, og til dispensationer i forhold til § 3-områder efter naturbeskyttelseslovens § 3, jf. lovens § 65, stk. 3.

Bemyndigelserne i miljøbeskyttelseslovens § 19 og § 29 til at fastsætte regler om sagsbehandlingen af henholdsvis sager om tilladelse til nedsivning af spildevand til jorden efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og om tilladelse til at udlede spildevand direkte til et vandløb, en sø eller et vandløb efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1, samt tilladelse til tilslutning af spildevand til et spildevandsforsyningsselskab efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, indeholder derimod ikke en adgang til, at der kan indføres krav om samtidighed i sagsbehandlingen.

I forhold til virksomheder, der søger om en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og som samtidig ønsker tilladelse til at udlede spildevand direkte til et vandløb, en sø eller havet efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 1 og 2, gælder der dog allerede i dag, at virksomheden søger om miljøgodkendelsen og spildevandstilladelsen samtidigt. Spildevandstilladelsen behandles således samtidig med afgørelsen om miljøgodkendelse, og vilkårene for spildevandstilladelsen skrives ind i miljøgodkendelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 5, hvorfor der i denne situation ifølge loven kan siges allerede at være indført samtidighed.

Hvad angår anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i medfør af planlovens § 11 h, stk. 1, indeholder planloven ikke bemyndigelse til at indføre regler om samtidighed i sagsbehandlingen af de i lovforslaget omhandlede virksomhedstyper. Desuden indeholder planloven ikke bemyndigelse til at fastsætte de fornødne regler om myndighedens sagsbehandlingstid af de i lovforslaget omhandlede virksomhedstyper med henblik på at iagttage de med direktiv 2014/52/EU vedtagne ændringer af VVM-direktivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet).

3.2. Lovforslaget

3.2.1. Regulering i branchebekendtgørelser

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 1, at der indsættes en udtrykkelig bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, om fastsættelse af konkrete vilkår og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser.

I forbindelse med den foreslåede nye ordning, hvor visse virksomhedstyper forventes at overgå fra regulering via konkrete miljøgodkendelser til regulering via branchebekendtgørelser, findes det således hensigtsmæssigt at fastsætte en udtrykkelig bemyndigelse til at fastsætte de ovennævnte regler i forbindelse med udstedelsen af branchebekendtgørelser. Formålet hermed er at præcisere de gældende bemyndigelser i lovens § 7, stk. 1, med henblik på, at der ikke kan rejses tvivl om hjemlen for de forventede nye regler.

Der foreslås således en bemyndigelse for miljøministeren til i branchebekendtgørelser at fastsætte regler om anmeldelse af virksomheder, anlæg eller indretninger. Bemyndigelsen forventes for tiden udnyttet til - i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser for biogasanlæg, korn- og foderstofvirksomheder og maskinværksteder - at fastsætte regler om, at der skal ske anmeldelse af virksomheden forud for etablering af sådanne virksomheder. Der forventes ligeledes fastsat regler, hvorefter udvidelser eller ændringer, der indebærer forøget forurening, kræver forudgående anmeldelse.

Det er således hensigten, at der i branchebekendtgørelserne skal fastsættes generelle bindende regler for den pågældende branche, hvorefter en virksomhed omfattet af en branchebekendtgørelse skal sende en anmeldelse til myndigheden, når den vil etablere, ændre eller udvide sig. Virksomheden kan herefter foretage den anmeldte etablering, ændring eller udvidelse og som udgangspunkt påbegynde driften, hvis myndigheden ikke har gjort indsigelse herimod inden for en nærmere fastsat tidsfrist.

I overensstemmelse med den foreslåede bemyndigelse vil der i branchebekendtgørelser kunne fastsættes regler, hvorefter der med udstedelse af konkrete vilkår kan ske fravigelser af de generelle regler.

Sådanne fravigelser kan eksempelvis være, hvis lokale forhold tilsiger, at der er behov for en skærpelse af de generelle regler, eksempelvis for at afhjælpe ulemper over for en virksomheds nære naboer eller for at beskytte en særlig sårbar recipient.

Fravigelse vil også være muligt, hvis det af hensyn til virksomhedens forhold er nødvendigt at fastsætte supplerende vilkår, eksempelvis for dermed at kunne sikre en effektiv forebyggelse og begrænsning af forurening fra virksomheden. Dette kan eksempelvis være, fordi virksomheden har atypiske forureningsforhold i forhold til virksomhederne i branchen generelt, og hvor forureningsforholdene således giver anledning til forurening, som ikke er reguleret i branchebekendtgørelsen.

Ligeledes kan fravigelser tænkes hjemlet for de særlige tilfælde, hvor virksomheden ikke kan leve op til de generelle regler. Eksempelvis ved udvidelse eller ændring af en virksomhed, hvor området, som virksomheden er placeret i, har udviklet sig på en sådan måde, siden virksomheden blev etableret, at virksomheden ikke kan overholde de vilkår, som gælder for virksomheden i henhold til branchebekendtgørelsen, for eksempel reglerne om støj.

I hvilket omfang og under hvilke betingelser en branchebekendtgørelse kan fraviges, vil komme til at fremgå af den enkelte branchebekendtgørelse.

Det bemærkes, at reglen i miljøbeskyttelseslovens § 78 a om kontinuitetsbrud finder anvendelse i forhold til vilkår, som myndigheden har stillet i forbindelse med en anmeldelse i henhold til en branchebekendtgørelse. Det indebærer, at vilkår kan bortfalde, hvis virksomheden ikke inden udløbet af en nærmere fastsat frist har etableret sig, eller hvis virksomheden eller de i vilkårene regulerede aktiviteter ophører.

Den foreslåede bemyndigelse giver endvidere mulighed for at fastsætte regler om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Bemyndigelsen kan eksempelvis anvendes til regler, hvorefter bygge- og anlægsarbejder ikke kan påbegyndes inden for den fastsatte indsigelsesfrist. Tilsvarende vil der kunne fastsættes regler om, at bygge- og anlægsarbejder ikke kan påbegyndes, førend kommunen har afsluttet sagsbehandlingen i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har fremsat en indsigelse.

Den foreslåede bemyndigelse giver ligeledes mulighed for at fastsætte regler om forudgående pligt til at foretage en anmeldelse, når virksomheden har etableret sig. Det er hensigten at benytte bemyndigelsen til i den enkelte branchebekendtgørelse at fastsætte regler om, at nyetablerede virksomheder skal sende en anmeldelse til myndigheden, når virksomheden har etableret sig og vil påbegynde driften. Anmeldelsen skal ske med henblik på, at myndigheden kan foretage det i afsnit 2.2.4. beskrevne opstartstilsyn inden for 3 måneder efter, at virksomheden har etableret sig.

Tilsvarende foreslås det med forslagets § 1, nr. 3, at der indsættes en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at udnyttelse af en miljøgodkendelse skal anmeldes til tilsynsmyndigheden. Med denne bemyndigelse er det for nu hensigten at fastsætte regler tilsvarende de ovennævnte for godkendelsespligtige virksomheder, hvorefter nyetablerede virksomheder skal foretage en anmeldelse, når virksomheden har etableret sig og vil udnytte miljøgodkendelsen ved at påbegynde driften. Herefter skal myndigheden også på godkendelsespligtige virksomheder foretage det ovenfor nævnte opstartstilsyn og inden for den samme frist, som der gælder for etablering af virksomheder i henhold til en branchebekendtgørelse, nemlig 3 måneder.

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.2 vil der i forbindelse med den foreslåede ordning skulle foretages konsekvensændringer i en række bekendtgørelser, herunder godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed), miljøtilsynsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 497 af 15. maj 2013 om miljøtilsyn) og brugerbetaling-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 463 af 21. maj 2007 om brugerbetaling for godkendelse og tilsyn efter lov om miljøbeskyttelse og lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug).

I forbindelse med udarbejdelsen af de nævnte branchebekendtgørelser vil Miljøministeriet i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens § 11 inddrage KL, relevante erhvervs- og miljøorganisationer, herunder relevante brancheorganisationer m.v.. Dette sker med henblik på at sikre, at branchebekendtgørelserne tager hånd om de forureningssspørgsmål, der er relevante for den pågældende branche og således indeholder de nødvendige og hensigtsmæssige miljøkrav.

Baseret på erfaringerne med udarbejdelsen af de planlagte tre branchebekendtgørelser vil Miljøministeriet med inddragelse af interessenterne vurdere, om det er hensigtsmæssigt at udarbejde yderligere branchebekendtgørelser.

3.2.2. Digitale ansøgninger og anmeldelser

Der foreslås med lovforslagets § 2, nr. 1, indsat en ny bemyndigelse i planloven, hvorefter anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (screening) skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Forslaget vil muliggøre, at der kan stilles krav om, at anmeldelse af anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) skal følge samme digitale procedure som ansøgninger og anmeldelser efter miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, ansøgninger om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og ansøgninger efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1-3, om spildevandstilladelse.

Denne ændring forventes at give et bedre og mere ensartet forvaltningsgrundlag for myndighedernes tilladelses- og godkendelsesproces for de omhandlede virksomheder samt en klar sammenhæng og genbrug af data. Det vil samtidig lette virksomhedernes arbejde, idet anmeldelse efter VVM-reglerne skal ske i samme system som de nævnte ansøgninger og anmeldelser efter miljøbeskyttelsesloven. Systemet vil samtidig hjælpe virksomhederne til at angive de nødvendige og fuldstændige oplysninger.

Bemyndigelserne forventes for tiden anvendt til bl.a. at fastsætte regler om, at virksomhederne skal anvende den digitale selvbetjeningsløsning, som udarbejdes i samarbejde med KL i KL's it-system Byg & Miljø.

3.2.3. Samtidig sagsbehandling

Med lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 1, foreslås indført bredere bemyndigelser til at fastsætte regler om sagsbehandling, herunder samtidighed. Den hidtidige bemyndigelse i § 35, stk. 2, til at fastsætte bestemmelser om samtidighed på bl.a. ferskvandsdambrugsområdet videreføres således uændret, som indeholdt i lovforslagets § 1, nr. 4.

Med henblik på at effektivisere sagsbehandlingen forventes bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 4, i første omgang anvendt til at fastsætte regler om myndighedernes pligt til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3. Som nævnt ovenfor følger det allerede af gældende ret, at en afgørelse om spildevandstilladelse til direkte udledning til vandløb, søer eller havet skal træffes samtidig med miljøgodkendelsen, jf. miljøbeskyttelseslovens § 34, stk. 5.

Bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 4, forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om myndighedernes pligt til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om fravigelser af branchebekendtgørelsernes generelle krav og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

Bemyndigelsen i § 2, nr. 1, forventes anvendt til at fastsætte regler om sagsbehandlingstiden som følge af artikel 4, stk. 6, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, hvorefter den kompetente VVM-myndighed som udgangspunkt skal træffe afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger.

Ydermere forventes bemyndigelserne i lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3 samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h.

På samme vis forventes bemyndigelserne i lovforslagets § 1, nr. 4, og § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om fravigelser af branchebekendtgørelsernes generelle krav og spildevandstilladelse samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h.

Fastsættelse af regler om samtidig sagsbehandling hos myndighederne vil desuden indebære, at myndighederne som udgangspunkt ikke skal behandle de enkelte ansøgninger, der er omfattet af kravet om samtidig sagsbehandling, førend virksomheden har indgivet ansøgning om samtlige de omfattede tilladelser.

For så vidt angår bemyndigelserne til at fastsætte regler om samtidighed i forhold til VVM-screening, miljøgodkendelse eller fravigelse af branchebekendtgørelsernes generelle krav og spildevandstilladelse, er det hensigten at fastsætte regler, hvorefter udgangspunktet om samtidighed kan fraviges.

I relation til de godkendelsespligtige virksomheder forventes det således, at samtidigheden vil kunne fraviges, hvis virksomheden i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, søger om tilladelse til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før der er givet en miljøgodkendelse. Tilsvarende i dag vil VVM-screeningen således skulle foretages i forbindelse med myndighedens sagsbehandling af virksomhedens ansøgning om tilladelse til bygge- og anlægsarbejder.

Endvidere forventes der fastsat regler om, at samtidigheden for både godkendelsespligtige virksomheder og for virksomheder omfattet af branchebekendtgørelser vil kunne fraviges med henblik på at overholde de i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet vedtagne ændringer. Direktivet indeholder en ny artikel 4, stk. 6, hvorefter en myndighed skal træffe afgørelse om vurderingen af et anlægs væsentlige påvirkning af miljøet (VVM-screening) hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage efter, at en virksomhed har fremlagt alle de oplysninger, som myndigheden skal bruge til at træffe sin afgørelse. Myndigheden kan forlænge fristen i særlige tilfælde, hvorved for eksempel forstås med hensyn til projektet art eller kompleksitet, placering eller dimensioner. Bemyndigelsen forventes således anvendt til at fastsætte regler med henblik på at sikre, at myndigheden kan fravige samtidigheden, hvis myndigheden for at kunne efterleve kravet i artikel 4, stk. 6, skal træffe afgørelse om vurderingen af anlæggets væsentlige påvirkning af miljøet (VVM-screening), inden der kan træffes afgørelse i de øvrige sager.

Ved fastsættelse af regler om samtidighed vil servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) og de heri indeholdte regler om sagsbehandling endvidere skulle iagttages.

Tilsvarende vil der som hidtil skulle gennemføres en habitatkonsekvensvurdering, hvis det ikke kan udelukkes, at en ansøgt etablering, ændring eller udvidelse af en virksomhed kan påvirke et Natura-2000 område væsentligt.

Endvidere vil der som hidtil skulle udarbejdes en VVM-redegørelse, hvis projektet bl.a. på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet (VVM-pligt).

Det bemærkes, at bestemmelsen i § 1, nr. 4, er formuleret, så den tillige kan anvendes til fastsættelse af regler om behandlingen af andre sager, der er reguleret af miljøbeskyttelsesloven.

Ved en udnyttelse af de foreslåede bemyndigelser forventes bestemmelser om samtidig sagsbehandling indsat i godkendelsesbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 669 af 18. juni 2014 om godkendelse af listevirksomhed), spildevandsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1448 af 11. december 2007 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4), VVM-bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 764 af 23. juni 2014 om visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning) og i de kommende branchebekendtgørelser.

Pligten til samtidig sagsbehandling forventes også at omfatte tilfælde, hvor miljømyndigheden ikke er den samme for alle de omfattede afgørelser. I disse situationer forventes der fastsat regler om, at myndighederne har pligt til at koordinere sagsbehandlingen indbyrdes med henblik på at sikre, at virksomhederne også i disse situationer får afgørelserne på samme tid.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I beregningerne af de administrative konsekvenser for hhv. stat og kommune er der taget udgangspunkt i, at der samlet vil ske ca. 400 anmeldelser pr. år. Heraf er kommunerne myndighed for ca. 90 %, og staten er myndighed for ca. 10 %. Alle virksomheder, der omfattes af branchebekendtgørelser, har kommunerne som myndighed.

I beregningerne er det antaget, at der opnås en besparelse i sagsbehandlingstiden som følge af det digitale system og kravet om samtidighed ift. miljøgodkendelser og spildevandstilladelser

Branchebekendtgørelser

Den samlede besparelse som følge af indførelse af tre nye branchebekendtgørelser i kommunerne vil være 0,9 mio. kr. pr. år, når ordningen er fuldt implementeret i 2016.

I staten vil udarbejdelsen af branchebekendtgørelsen for maskinværksteder betyde en udgift på 1 mio. kr. i 2015. Branchebekendtgørelserne for biogasanlæg og korn- og foderstofvirksomheder er finansieret via midler fra Vækstplan for Fødevarer.

Miljøgodkendelser

Besparselsen ved den samtidige sagsbehandling af miljøgodkendelser og spildevandstilladelser samt den digitale ordning for miljøgodkendelser vil være 1,2 mio. kr. pr. år i kommunerne, når ordningen er fuldt implementeret i 2016.

I staten vil det betyde en mindre besparelse på 0,16 mio. kr. pr. år, når ordningen er fuldt implementeret i 2016.

Samlet

Den samlede besparelse i kommunerne vil være 2,1 mio. kr. årligt fra 2016.

Besparselsen i staten vil være 0,16 mio. kr. årligt fra 2016.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

For erhvervslivet vil den nye anmeldeordning betyde en administrativ gevinst på 3 mio. kr. pr. år, når ordningen er fuldt indfaset i år 2016. Gevinsten vil især ske som følge af besparelser ved overgang fra ansøgning om miljøgodkendelse til digital anmeldelse, besparelser i brugerbetaling og besparelser som følge af digitalisering.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Der er ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

De foreslåede bestemmelser indebærer ikke materielle ændringer af de regler, der vedrører miljøbeskyttelsesniveauet. Lovforslaget indeholder regler om digitalisering og sagsbehandling, som forventes at medføre administrative lettelser. Endvidere vil de generelle krav i de kommende branchebekendtgørelser, der fastsættes med hjemmel i de i lovforslaget foreslåede bestemmelser, fortsat blive fastsat og opdateret på baggrund af BAT (bedste tilgængelige teknik). Det vurderes således, at lovforslaget ikke ændrer på miljøbeskyttelsesniveauet, men at det nuværende miljøbeskyttelsesniveau bevares med de i lovforslaget indeholdte forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven og planloven.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler, der gennemfører dele af Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, s. 1. Der henvises her i særdeleshed til tidsfristen omtalt i artikel 4, stk. 6, i direktiv 2014/52/EU.

Det følger af artikel 13, stk. 3, i servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked), at tilladelsesprocedurer og -formaliteter skal give ansøgerne sikkerhed for, at deres anmodning behandles hurtigst muligt og inden for en rimelig frist, som er fastsat og offentliggjort på forhånd. Fristen løber først fra det tidspunkt, hvor al dokumentation er fremsendt. Fristen kan forlænges én gang med et begrænset tidsrum, hvis spørgsmålets kompleksitet berettiger hertil. Forlængelsen og dens varighed skal begrundes og meddeles ansøgeren inden den oprindelige frists udløb. Det vurderes, at direktivets krav ikke er til hinder for fastsættelse af regler om samtidige afgørelser, forudsat at direktivets ovennævnte krav i øvrigt overholdes for den flerhed af afgørelser, som samtidigskravet omfatter.

Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse (Århus-konventionen) indeholder bl.a. i artikel 6 regler om inddragelse af offentligheden og i artikel 9, stk. 2 og 3, regler om adgang til klage på miljøområdet. Bestemmelserne i artikel 6 og 9, stk. 2, er bl.a. gennemført i EU-retten ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF (det tidligere VVM-direktiv) og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, Europaparlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (IE-direktivet) og Europaparlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet).

De virksomheder, der efter lovforslaget kan overgå til en anmeldeordning og generel regulering, er ikke omfattet af IE-direktivet. Derimod vil visse af de pågældende virksomheder kunne være omfattet af VVM-direktivet. Hvis disse virksomheder er VVM-pligtige, vil de være omfattet af planlovens VVM-regler, herunder om inddragelse af offentligheden og klageadgang.

Efter Århus-konventionens artikel 9, stk. 3, skal enhver part under konventionen endvidere sikre, at medlemmer af offentligheden, der opfylder eventuelle kriterier i national ret, har adgang til administrative eller retslige procedurer for at anfægte private personers og offentlige myndigheders handlinger eller undladelser, der i strid med de bestemmelser i national ret, der vedrører miljøet.

Århus-konventionens krav efter artikel 9, stk. 3, vil blive opfyldt enten ved adgang til administrativ prøvelse eller domstolsprøvelse.

Det bemærkes, at regeludstedelse ikke er omfattet af kravene i Århus-konventionens artikel 9, stk. 2 og 3.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[...]

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ca. 0,16 mio. kr. årligt fra 2016 for staten Ca. 2,1 mio. kr. årligt fra 2016 for kommunerne	I staten vil udarbejdelsen af branchebekendtgørelsen for maskinværksteder betyde en udgift på 1 mio. kr. i 2015. Branchebekendtgørelserne for biogasanlæg og korn- og foderstofvirksomheder er finansieret via midler fra Vækstplan for Fødevarer.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ca. 3mio. kr. årligt fra 2016	
Miljømæssige konsekvenser	Det nuværende beskyttelsesniveau bevares.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, s. 1. Det vurderes, at Århus-konventionen og de EU-direktiver, der gennemfører konventionen på EU-niveau, ikke er til hinder for de i lovforslaget foreslåede ændringer. Servicedirektivets (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked) regler om sagsbehandling vil endvidere blive iagttaget.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at indsætte et nyt nummer 8 i § 7, stk. 1, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om anmeldelse etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, om fastsættelse af konkrete vilkår og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser.

Bemyndigelsen forventes for tiden udnyttet til – i forbindelse med udstedelse af branchebekendtgørelser for biogasanlæg, korn- og foderstofvirksomheder samt maskinværksteder – at fastsætte regler om, at der skal ske anmeldelse af virksomheden forud for etablering af sådanne virksomheder. Der forventes også fastsat regler, hvorefter udvidelser eller ændringer, der indebærer forøget forurening, kræver forudgående anmeldelse.

Endvidere forventes der fastsat regler om, at virksomheden skal anmelde igangsætning af driften til tilsynsmyndigheden. Bestemmelsen foreslås indført som led i den styrkede tilsynsindsats, jf. afsnit 2.2.4. i de almindelige bemærkninger. Det er forventningen, at der som led i den styrkede tilsynsindsats med hjemmel i den eksisterende § 73 skal fastsættes regler om, at der i forbindelse med nyetableringer indføres et opstartstilsyn, der skal være gennemført inden 3 måneder fra virksomhedens igangsætning af driften. Det er derfor nødvendigt, at der også indføres bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldelse af igangsætning, sådan at tilsynsmyndigheden kan overholde fristen.

Det er hensigten, at der i branchebekendtgørelser kan fastsættes regler, hvorefter der med udstedelse af konkrete vilkår kan ske fravigelser af de generelle regler. Der henvises til afsnit 3.2.1 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bemyndigelse giver endvidere mulighed for at fastsætte regler om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder. Bemyndigelsen kan eksempelvis anvendes til regler, hvorefter bygge- og anlægsarbejder ikke kan påbegyndes inden for den fastsatte indsigelsesfrist. Tilsvarende vil der kunne fastsættes regler om, at bygge- og anlægsarbejder ikke kan påbegyndes, før kommunen har afsluttet sagsbehandlingen i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har fremsat en indsigelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 4, bliver den eksisterende bemyndigelse i § 35, stk. 2, om miljøministerens adgang til at fastsætte regler om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning videreført uændret i den nye bestemmelse i § 89 b, i lov om miljøbeskyttelse, hvis anvendelsesområde dog bliver bredere, og bemyndigelsen flyttes samtidigt til kapitel 10 om administrative bestemmelser. Det foreslås derfor, at bemyndigelsen udgår af § 35, stk. 2.

Til nr. 3

Det foreslås at indsættes § 35, stk. 3, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at udnyttelse af en miljøgodkendelse skal anmeldes til tilsynsmyndigheden.

Ligesom der med lovforslagets § 1, nr. 1, bl.a. foreslås indført bemyndigelse til at fastsætte regler om anmeldelse af igangsætning af virksomheder omfattet af branchebekendtgørelser, foreslås der også en bemyndigelse til på tilsvarende vis at fastsætte regler om anmeldelse til tilsynsmyndigheden om udnyttelse af en miljøgodkendelse. Dette er nødvendigt for, at tilsynsmyndigheden kan overholde en 3 måneders frist for gennemførelse af opstartstilsyn, der forventes indført med hjemmel i den eksisterende § 73 som led i en styrket tilsynsindsats. Se i øvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, og afsnit 2.2.4. i de almindelige bemærkninger.

I første omgang er det hensigten, at den foreslåede bestemmelse udmøntes i godkendelsesbekendtgørelsen, således at der fastsættes nærmere regler om virksomhedens pligt til at anmelde udnyttelsen af en miljøgodkendelse til tilsynsmyndigheden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det foreslås, at § 89 b nyaffattes, sådan at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder regler om at sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

Bestemmelsen udvider dermed anvendelsesområdet for bemyndigelsen i den gældende § 89 b, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om sagsbehandlingen i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser. Bestemmelsen blev indsat for i første omgang at implementere servicedirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked). Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget (LF 50, FT 2009-2010), at bestemmelsen bl.a. kan anvendes til at fastsætte regler om, at myndigheder skal fastsætte og offentliggøre sagsfrister. Bemyndigelsen kan også bruges til at fastsætte sagsbehandlingstider direkte i bekendtgørelser. Endvidere fremgår det, at der i medfør af bestemmelsen kan fastsættes regler om kvittering til en ansøger efter servicedirektivet. Det er med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen ikke hensigten at ændre ved bestemmelsens anvendelsesområde, dog foreslås bemyndigelsen udvidet, sådan at der kan fastsættes regler om sagsbehandling generelt, både af national karakter, og når dette følger af EU-retlige eller øvrige internationale forpligtelser.

Endvidere vil der i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes øvrige sagsbehandlingsregler bl.a. om samtidighed ved behandling og afgørelse af sager efter miljøbeskyttelsesloven og afgørelser efter anden lovgivning. Det betyder bl.a., at anvendelsesområdet for den eksisterende bemyndigelse i lovens § 35, stk. 2, (indsat med LF 45, FT 2009-2010) om miljøministerens adgang til at fastsætte regler om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidigt med afgørelser efter anden relevant lovgivning, videreføres uændret for så vidt angår sager om behandling af ferskvandsdambrug med den nye bestemmelse i lovforslagets § 89 b. Bemyndigelsen i § 35, stk. 2, er

udnyttet til at udstede en bekendtgørelse om ferskvandsdambrug, hvor der er fastsat regler om samtidighed i sagsbehandlingen af sager om dambrug. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.3. og 3.2.3., og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Bestemmelsen forventes i første omgang anvendt til at fastsætte regler i godkendelsesbekendtgørelsen og spildevandsbekendtgørelsen om, at myndighederne i forbindelse med sagsbehandlingen af en ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, har pligt til at behandle sagen samtidig med en evt. ansøgning om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller § 28, stk. 3. Det bemærkes i øvrigt, at miljøbeskyttelsesloven i forvejen indeholder regler, der sikrer, at en ansøgning om spildevandstilladelse til direkte udledning til vandløb, søer eller havet, behandles og afgøres samtidig med en ansøgning om miljøgodkendelse.

Endvidere forventes bemyndigelsen på samme vis anvendt til at fastsætte regler i branchebekendtgørelserne og i spildevandsbekendtgørelsen om myndighedernes pligt til samtidig sagsbehandling af og afgørelse om fravigelser af branchebekendtgørelsernes generelle krav og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3.

Endvidere forventes bemyndigelsen sammen med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 1 og 3, samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h. Ligeledes forventes bemyndigelsen sammen med den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 2, nr. 1, anvendt til at fastsætte regler om, at myndighederne forpligtes til at tilrettelægge sagsbehandlingen med henblik på, så vidt det er muligt, at kunne træffe afgørelser om fravigelse af generelle krav i branchebekendtgørelser, og spildevandstilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, og § 28, stk. 3, samtidig med afgørelse om anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) i henhold til planlovens § 11 h. Det bemærkes, at disse regler ikke giver virksomhederne et retskrav på at modtage de omhandlede afgørelser samtidigt. Reglerne har karakter af ordensforskrifter, der er rettet mod myndighederne.

De foreslåede regler om samtidig sagsbehandling forventes også at omfatte tilfælde, hvor miljømyndigheden ikke er den samme for alle de omfattede afgørelser. I disse situationer forventes der fastsat regler om, at myndighederne har pligt til at koordinere sagsbehandlingen indbyrdes med henblik på at sikre, at virksomhederne også i disse situationer får afgørelserne på samme tid.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.3. og 3.2.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 h, stk. 3, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte regler om, at en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets miljøpåvirkning (VVM-screening) skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller

lignende. De anlæg, der foruden at være omfattet af bekendtgørelse nr. 764 af 23. juni 2014 om visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning (VVM-bekendtgørelsen), bilag 2, foreslås omfattet af denne bemyndigelse, er visse virksomheder, anlæg og indretninger, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og anlæg omfattet af en branchebekendtgørelse udstedt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 11 h, stk. 4, bemyndiges miljøministeren at fastsætte regler for behandlingen af sager om vurdering af et anlægs væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening). De anlæg, der foruden at være omfattet af bekendtgørelse nr. 764 af 23. juni 2014 om visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet (VVM) i medfør af lov om planlægning (VVM-bekendtgørelsen), bilag 2, foreslås omfattet af denne hjemmel, er visse virksomheder, anlæg og indretninger omfattet af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, samt virksomheder omfattet af branchebekendtgørelsen for biogasanlæg. Bestemmelsen forventes anvendt til at fastsætte regler i VVM-bekendtgørelsen om, at myndighederne i forbindelse med sagsbehandlingen af en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) efter planlovens § 11 h, stk. 1, skal behandle sagen samtidig med en ansøgning om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, og en evt. ansøgning om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller § 28, stk. 3, og at sådanne afgørelser skal træffes samtidig. Det er hensigten, at der i reglerne, skal være mulighed for at fravige samtidigheden, hvis virksomheden i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 2, søger om tilladelse til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, før der er givet en miljøgodkendelse.

Bestemmelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler i VVM-bekendtgørelsen om, at myndighederne i forbindelse med sagsbehandlingen af en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (VVM-screening) efter planlovens § 11 h, stk. 1, skal behandle sagen samtidig med en ansøgning om fravigelse af generelle krav i branchebekendtgørelser, og en evt. ansøgning om tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, eller § 28, stk. 1 og 3, og at sådanne afgørelser skal træffes samtidig.

Endvidere er det hensigten, at det for godkendelsespligtige virksomheder efter § 33, stk. 1, og for virksomheder omfattet af branchebekendtgørelser, skal være mulighed til at fravige samtidigheden, hvis dette sker med henblik på at overholde de i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/52/EU om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet vedtagne ændringer.

Bemyndigelsen i den foreslåede bestemmelse forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om sagsbehandlingstiden. Efter artikel 4, stk. 6, i Europa Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. L 124, s. 1, skal den kompetente VVM-myndighed træffe sin afgørelse hurtigst muligt og inden for en tidsfrist på højst 90 dage fra den dato, hvor bygherren har fremlagt de krævede oplysninger.

14. november 2014

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 2015.

Det forventes, at der i de planlagte bekendtgørelser vil blive fastsat regler, der sikrer, at godkendelser, der allerede er meddelt, bevarer deres gyldighed, selvom virksomhederne ikke længere er godkendelsespligtige. Ligeledes forventes der fastsat overgangsregler for, hvordan virksomhederne overgår til at blive reguleret af de nye regler i de planlagte branchebekendtgørelser, hvor det er forventningen, at reglerne vil blive indrettet således, at virksomhederne bliver omfattet af de nye regler, når virksomhederne udvider eller ændrer sig samt ved eventuelle revurderinger, dog således at virksomhederne indrømmes en passende frist til at indrette sig efter branchebekendtgørelsens regler og eventuelle vilkår meddelt i henhold til branchebekendtgørelsens regler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om 1-11) ---
Stk. 2-7. ---

1. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:
»8) anmeldelse af etablering, ændring, udvidelse og igangsætning af virksomheder, anlæg eller indretninger, omfattet af regler udstedt i medfør af nr. 1, 2 eller 3, vilkår for etablering og drift, og om påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder,«. Nr. 8-11 bliver herefter nr. 9-12.

§ 35. ---
Stk. 2. Ministeren fastsætter nærmere regler om [...]. Ministeren kan herunder bestemme, at der skal gælde særlige krav for bestemte listevirksomheder, herunder krav om foranstaltninger mod forsætlige skadevoldende handlinger, og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.

2. I § 35, *stk. 2*, udgår », og om, at sager om godkendelse af bestemte listevirksomheder skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning«.

3. I § 35 indsættes som nyt *stk. 3*:
»*Stk. 3.* Miljøministeren kan fastsætte regler om, at udnyttelse af en miljøgodkendelse skal anmeldes til tilsynsmyndigheden.«

§ 89 b. Miljøministeren fastsætter regler om sagsbehandlingen, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

4. § 89 b affattes således:
»Miljøministeren kan fastsætte regler om sagsbehandlingen, herunder regler om, at sager skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter anden relevant lovgivning.«

§ 2

I lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 587

14. november 2014

af 27. maj 2013, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 742 af 25. juni 2014, foretages følgende ændring:

§ 11 h. ---

Stk. 2. ---

1. I § 11 h indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at en anmeldelse af et anlæg til vurdering af dets væsentlige miljøpåvirkning (screening) skal ske ved anvendelse af digital kommunikation, herunder bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur eller lignende.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler for behandlingen af anmeldelser om anlægs væsentlige miljøpåvirkning (screening) og om, at sådanne anmeldelser skal behandles og afgøres samtidig med afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven.«

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2015.